

[Arne Larsen.]

til en nøjere gennemgang og eventuel ændring. Loven har kun virket i et meget begrænset tidsrum, den trådte i kraft 1. april 1967, og det vil vel være rimeligt at indhøste endnu nogle erfaringer med hensyn til lovens virkninger, før vi når frem til lovens endelige og mest hensigtsmæssige udformning. Forhåbentlig vil boligministeren i næste samling være i stand til at fremlægge eventuelle ændringer af boligsikringsloven så tidligt, at udvalget grundigere kan få lejlighed til at bearbejde stoffet.

Der er foreslået en del ændringer til det oprindelig fremsatte forslag. Det foreslåede maksimumsbeløb på 8.100 kr. for en boligtagers årlige boligsikringsydelse, som bl. a. skulle tilsigte at forhindre misbrug, er blevet lempet, hvilket jeg finder er udmærket, idet et sådant maksimum jo i visse tilfælde også vil kunne ramme husstande, som har et virkelig særligt socialt behov for en større boligsikringsydelse; derfor kan vi bifalde, at kommunalbestyrelserne får adgang til at dispensere fra denne regel.

Endvidere er jeg tilfreds med ændringsforslag nr. 2, hvori det tydeliggøres, at den regel, som i almindelighed gælder for husstande med kun 1 voksen og 1 barn, altså for enligstillede: nemlig at den maksimale boligsikring i procent af lejen forhøjes med 5, nu også helt klart kommer til at gælde for pensionisthusstande med 1 voksen og 1 barn; så er der ikke så meget at gå fejl af; nu står det klart og tydeligt i loven.

Ændringsforslagene nr. 7 og 8 om en ny affattelse af §§ 10 og 11 kan vi også bifalde. Ved første behandling gjorde jeg mig til talsmand for, at der burde gøres mest muligt for, at boligsikringen blev ydet i forhold til den aktuelle husstandsindkomst ikke alene i de tilfælde, hvor husstandsindkomsten gik i vejret og dermed boligsikringen blev reguleret nedad, men at der også helt klart blev indarbejdet en mekanik i loven, hvorefter boligsikringen aktuelt kunne sættes i vejret i de tilfælde, hvor husstandsgrundlaget forrykkedes i nedadgående retning, f. eks. i tilfælde af sygdom, arbejdsløshed, forøgelse af børnetal osv. En sådan regulering bliver nu som følge af ændringsforslaget indarbejdet, og regulering kan ske med virkning fra begyndelsen af den måned, som følger efter ansøgning herom.

Herved kommer vi bort fra den halvårige regulering, som tidligere fandtes i boligsikringsloven. Nu får altså boligtagere mulighed for på et hvilket som helst tidspunkt at få reguleret boligsikringen opad. Samtidig må vi naturligvis tage det med, at regulering også kan finde sted oftere i nedadgående retning, når indtægten stiger. Men alt i alt synes jeg, det er en god ændring, vi her har fået af boligsikringsloven.

Der er, som andre ærede ordførere har været inde på, en del uløste problemer. Spørgsmålet om kommunernes refusion for de udlagte store beløb til boligsikring har vi ikke fået løst, og det er klart, at det er et meget stort problem, især for udviklingskommunerne, hvor der sker et stort boligbyggeri. Boligministeren har oversendt problemet til finansministeriet, og jeg håber meget, at der bliver truffet en tilfredsstillende løsning, så man kan hjælpe kommunerne på dette område.

Københavns magistrat har rejst nogle problemer, som man vel også bør se nærmere på; desværre er de fremkommet så sent, at udvalget ikke har haft lejlighed til at bearbejde disse problemer; men jeg tror, det er noget, man må arbejde videre med i boligudvalget.

Ungdommens boligproblem er stadig væk heller ikke tilfredsstillende løst. Vi har fået en henvendelse fra Faglig Ungdom, som især peger på den del af ungdommen, der bor som logerende på værelser, klubværelser o. lign., og som tit og ofte jo må give en ganske høj leje for sådanne værelser. Det har ikke været muligt i denne omgang og i forbindelse med denne lovgivning at klare dette problem; men det er der. Det er muligt, at det kan løses i forbindelse med kollegieloven, som bl. a. fru Else-Merete Ross var inde på; men jeg har forstået, at kommunerne har visse rådighedsbeløb, hvorved man kan hjælpe ældre medborgere, der bor som logerende; der var vel også en mulighed for, at disse rådighedsbeløb kunne stilles til rådighed for unge under uddannelse eller unge med særlig lave indtægter. Der er altså stadig væk problemer, som jeg mener boligudvalget må arbejde med i den kommende tid.

I øvrigt hilser vi altså de stillede ændringsforslag med tilfredshed og kan give dem vor varmeste anbefaling. Det er klart, at der i